

Câu Chuyện của cô Tim gần gũi như một chuyện cổ tích. Nhưng em bé mồ côi, bị đói, hàng đêm đốt nhang que diêm mà vợ người mẹ hiên với vòng tay yêu thương, che chở. Nhưng người tật nguyền, nghèo khổ không nên nên ngất, trong cơn đói, luôn mà với một mái nhà với tiếng còi từ th. Có lẽ những cái chết đói, đói thương đó sẽ chẳng bao giờ thành sự thật. Bởi dù sống gần 80 triệu người cùng dòng máu, họ vẫn như đang bỏ vợ già sa mạc của tình người.

Một cô Tiên cách họ nửa vòng Trái Đất, kéo họ ra khỏi vùng lầy, cho những em bé một bà Mẹ, cho những người tật nguyền một mái ấm. Và họ cần bà Tiên trong chuyện cổ tích, cô đang hiên đời, hàng ngày vẫn đi tìm trẻ lang thang, người tật nguyền, giúp họ tìm được đường, từ vòng lên trong cuộc sống đầy bế tắc, khó khăn.

Đó là câu chuyện của cô Tim. Chẳng với lòng yêu thương những mảnh đời khốn khổ, cô đã tạo nên một chiếc đu đưa thên kẻ diu thên kẻ 20.

Đêm đêm như như với đứa bé mồ côi

Chuyện du lịch từ Âu sáng Á tìm đến tài năng tác của cô sinh viên mới tốt nghiệp 20 tuổi Aline Rebeaud năm 1992 đã gây nên sự phấn của cô gái Thụy Sĩ với những mảnh đời bất hạnh tại Việt Nam.

Tại Sài Gòn trong một đêm khuya, trên đường với khách sạn, Aline Rebeaud bỗng nghe tiếng khóc của một bé trai người Campuchia. Đứa bé chừng 10 tuổi, nằm co ro nơi góc tường vì đói. Cô đưa tay ra hỏi có phải cần ăn? Nó gật đầu. Cô vội tay gọi nó theo, nhưng đi một quãng, nhìn lại thấy bé vẫn nằm đó. Hóa ra nó đang đói. Cô cõng nó lên, đưa đi ăn bún riêu rồi đưa về khách sạn. Thấy bé không nó bỏ Pol Pot bên cạnh, và nó cũng không hỏi vì sao lại ở đây. Đêm đó cô một người vì một nghĩ về thân phận những đứa trẻ bị đói. Và cô quyết định đến các cô nhi viện, bệnh viện tìm hỏi. Cô cũng mong được giúp đỡ chúng.

Tại trung tâm diu trẻ tâm thần Thủ Đức, cô gặp em bé mồ côi Trần Văn Thành, 13 tuổi, đang nằm chờ chết. Người ta nói với cô như thế vì Thành mắc bệnh cùng một lúc như tim, thận khớp, phổi... và người thì đầy gh. Cô đưa Thành vào một bệnh viện, trả toàn

bà chi phí và lo chăm sóc em nhỏ mới ngßi M. Ba tháng sau, Thành đßc bác sĩ cho xußt viện, và ngay trßc cßng bà nhß viện, ngßi ta đã đßt cho cô mới cái tên mới. Cô kể: “Hôm xußt viện, ngßi ta chß tay qua cái cßng và đßt cho mình tên Tim.” Nguyßn Thß Hßng Tim, cái tên Việt Nam gißn dß như con ngßi cô, như trái tim nhân hậu của cô mãi hßng thßm tình ngßi.

Ngôi Nhà May Mến của cô trong suy nghĩ của Tim, như ngß phßn của Thành đã gißn chßt cô vào mảnh đất này. “Có lẽ do duyên nß.” Trong mắt lßn trß lßi báo chí trong nßc, Tim cho bißt:

“Hßi tôi mới 6 tußi, có lßn mẹ đßa tôi đßn thß viện. Bà tßng tôi bß lßc gißa nhßng giá sách. Thßt bßt ngß, bà thßy tôi đang ngßi bßt xußng đßt, chăm chú nhìn vào mắt quyßn sách nói vß Việt Nam. Khi lßn lßn, tôi theo hßc Đßi Hßc Mß Thußt Genève. Năm 20 tußi, tôi quyßt thßc hißn chuyến du lßch đßng bß tß Âu sang Á và cußi cùng đßn Việt Nam. Ban đßu, tôi chß đßn hß lßi đây mới thßi gian ngßn trßc khi quay vß Thßy Sĩ. Như ngß, đßn hß mảnh đã sßp đßt cho tôi gßp gß mới đßa bé mồ côi, và tôi quyßt lßi mãi mãi”.

Tß năm 1993, ngßi dân khu vßc chß Cßu Mußi, chß Cßu Ông Lãnh, và trong cß nhßng góc ngách dß bßn ß Sài Gòn, ngßi ta thßng thßy mắt cô gái ngoßi qußc đß gom nhßng đßa trß bßi đßi bán vé sß, ăn xin, đánh giày... vß. Ban đßu cô phßi thuê nhà đß chăm sóc bßn nhóc. Mẹ Tim ra đßi tß trong câu chuyện cß tích nhß thß, cô vß tranh đß bán lßy tißn lo cho bßn trß, dßy chß, dßy vß cho các con. Rßi con càng ngày càng đông, cô quyßt đßn mua mới căn nhà lá rßi lßp nên Nhà May Mến.

Ngôi Nhà May Mến

“ß Thßy Sĩ có mắt loßi thßc vßt đßc gßi là lá may mßn.” Tim cho bißt:

“Ngßi dân quan nißm ai nhßt đßc lá này sß gßp may. Nhà May Mến là nßi tßp trung nhßng trß em bßt hßnh nên đßc vào đây cũng là duyên sß, là sß may mßn cho các em. Bßi thß nên Tim đßt tên ngôi nhà là Nhà May Mến”.

Ra đßi năm 1993, Nhà May Mến tßi phßng Bình Hßng Hòa A, qußn Bình Tân, Sài Gòn, nay là tß mß của mới “đßi gia đình” 70 con ngßi có sß phßn không may, gßm trß mß côi, ngßi khuyết

Tất do Tim đưa về. Khi đi xuống chợ là dãy nhà tạm bợ trên khu đất sinh lý của nh nghĩa trang Bình Hòa ng Hòa. Sau đó, Tim trở về Thụy Sĩ rồi qua Pháp về đến ng, thành lập tổ chức phi chính phủ có tên Maison Chance để hỗ trợ nguần kinh phí cho Nhà May Mến hoạt động.

Ra vào các bệnh viện, Tim cảm thấy xan vắng hoàn toàn bị đất tất cùng của nh nghĩa sự phận không may bị tại nạn lao động, gây chết sống, liệt nặng mất chức. Nhiếp ảnh gia đình bị rồi. Cô lập ng lập đưa họ về Nhà May Mến. Có nguần bị gây chết sống, liệt cả hai chân, có nguần bị gây chết sống cả liệt cả thể chi phí đắt ă... Tim đưa về, thuê nguần chăm sóc, tạm giữ, cho họ c ch, họ c ngh. Cô tâm sự : “Nhiếp ảnh gia chán đi, nghĩ liệt là chết m h t. Tôi phải giữ thích là họ về n còn cái đ u. Đa số tuổi 20-35, chết lao động chân tay, ít học. Vì vậy phải lo cho họ họ c ch rồi mới dạy nghề, mà phải chuyên môn mất chút. Nếu biết sống thì sau này cũng có thể đi làm thuê chứ không cần tranh nữa. Chết ng họ n như biết về rồi thì cũng phải 5-6 năm mới có thể ‘bay’ được”.

Ngoài nh nghĩa sự phận không may được trở thành “công dân” ở đây, còn có hàng trăm trẻ con gia đình khó khăn ở quanh xóm vào họ c ch. Chung sống với Tim đưa đưa Nhà May Mến đi lên còn có nh nghĩa tạm lòng của thầy giáo Võ Thanh Tùng, cô Nguyễn Thị Kim Chi, ông Trần Duy Sơn, giáo viên nguần ở Pháp Vincent...

Người giúp sống thì nhiếp ảnh, vì họ chỉ có tạm lòng chứ cũng chết ng có tiền. Cô phải tìm nguần tài trợ để bù đắp bù đắp trên thế giới:

“Nhiếp ảnh khi 3 giờ sáng mình còn nguần ‘chat’ với bạn bè ở nguần c ngoài, tổ chức Maison Chance (Pháp và Thụy Sĩ) để mong họ họ trợ. Bên đó là cuộc giới chi u, họ về a tan sống nên rồi rồi nh, còn mình ở đây đã 2-3 giờ sáng, buồn nguần mu n chết! Mình còn mu n giúp rồi nhiếp ảnh nguần nh nghĩa chết a có đi u ki n, nhất là nh nghĩa lúc tài kho n chỉ còn 3, 4 USD”.

Mỗi ngày Tim làm việc không được 16 tiếng. Có khi xong công việc đến giờ đã đi m sang ngày mới. Đi xuống chợ ng nh quá sống nh nghĩa với Tim, đó là hạnh phúc. Cô Trần ng Thị Kim Chi, nguần luôn sát cánh với Tim tất ngày đưa về Nhà May Mến đến nay cho biết: “Có lúc khó khăn chết ng chết đến rồi nguần chết nh nghĩa chính Tim là nguần đến ng viên tôi để cùng vượt qua. Nhìn Tim hết lòng với công việc, với mọi nguần, nh c nh m i nguần họ c ch, họ c ngh, tất ki m và Tim không họ lo cho bạn thân mình làm tôi rồi chết m đ ng. Thậm chí có khi m i nguần nguần thì Tim về n thể làm việc, m i nguần ăn cơm nóng, Tim ăn cơm nguần i...”

Nháng sä phän bät hänh ngày nào đã có mái äm gia đình, ngäi län tät nguyän cùng nhäng em bé mồ côi và Mä Tim täo thành mät “đäi gia đình” đäm äm. Nhäng “công dân” träc đây đäu có ít nhiäu khiäm khuyät vä nhän cách, thä xác đã đäc häc chä, häc nghä nhä vì tính, may vá, vä tranh hay thä công mä nghä. “Bäc đäu do tay nghä không cao nên Nhà May Män lä näng, nhäng đäu quan träng là täo cho hä suy nghĩ là hä không phäi là ‘đä bä đi’. Trong công viäc, hä tìm thäy đäc niäm tin trong cuäc säng.”

Đän nay, Nhà May Män đã khang trang hän, có thêm nhiäu läp däy nghä so väi ban đäu nhä: vä, vì tính, âm nhäc, ngoäi ngä, may, văn hóa, và võ thuät. Nhiäu häc viên đã thành thäo tay nghä, có thêm thu nhäp.

Năm 2002, cô đäc trao täng giäi thäng “Prix Henry Dunant” cäa Häi Chä Thäp Đä Quäc Tä. Trong buäi tiäp xúc väi đäng häng häi ngoäi täi phòng sinh hoät nhät báo Ngäi Viät täi 21 Tháng Mäi väa qua, Tim cho biät:

“Tim làm công viäc cäa mình không mong đäc giäi này giäi nä. Sä dĩ Tim nhän giäi thäng cäa Häi Chä Thäp Đä Quäc Tä vì đäc 15 ngàn đô la Mä. Sä tiän đó Tim đang rät cän đä mua mät chiếc xe van chä ngäi khuyät tät đi häc täi Trung Tâm Chäp Cánh, và chä hä đi chäi.”

Trung Tâm Chäp Cánh

Sau mät thäi gian dài chuän bä, nhä vào sä trä giúp cäa bän bè, các tä chäc Maison Chance ä các näc, cùng väi mät sä mänh thäng quân trong và ngoài näc, Tim mua mät miäng đät 1,200 m² cách Nhà May Män khoäng 1 km đä xây däng Trung Tâm Chäp Cánh. Väi 1 trät và 1 läu, trung tâm gäm 5 phòng häc văn hóa tä läp 1 đän läp 5, bän phòng häc nghä vä, may và vì tính. Ngoài phòng ăn träa và nghä ngäi, trung tâm còn có phòng chăm sóc säc khäe cho häc viên và mät phòng sän xuät đä mä nghä tre và phòng träng bày sän phäm cäa häc viên. Tim tin räng väa đäc häc văn hóa và häc nghä, sä mang läi cho nhäng ngäi khuyät tät và trä lang thang lòng tä tin khi thäy mình còn häu ích cho đäi.

Đäu läng nhät hiän nay cäa Tim là làm sao kiäm đäc tiän nuôi ăn cho tät cä häc viên Trung Tâm Chäp Cánh và “công dân” Nhà May Män cäa mình. Cô cho biät chi phí ăn ä, thuäc men và däy nghä cho gän 300 ngäi mäi tháng tän khoäng 25,000 USD. Giä đây, cô chä biät täp trung vào viäc quän lý và dành thäi gian còn läi đä vän đäng các nguän tài trä tä Pháp, Thäy Sĩ,

Luxembourg, Hàn Quốc và Hoa Kỳ. Và mỗi khuya, sau khi lo cho người lớn và các con mình bữa ăn khuya trong ngày, cô lại vào căn phòng nhỏ họp internet. Một ngày mới lại bắt đầu lúc nào cô cũng chẳng biết.

Cùng trái tim, cùng đôi tay, xây Làng May Mến

Và cũng trong những “đêm träng” như thế, số phận những người tật nguyền luôn được cô Tim suy nghĩ với lòng thương cảm, để rồi dần dần Làng May Mến ra đời. Hãy tiếp tục cùng Tim:

“Chính bạn bị khuyết tật trong mắt tại nạn hay sau mắt của bạn như hình nghèo. Đừng sợ, nhà của Việt Nam chưa bao giờ được xây dựng phúc vật cho từng lớp này, nói chỉ đến những khu vực chuốt. Mùa mưa, chiếc xe lăn của bạn có thể ngã bất cứ lúc nào và tôi biết cả đâu. Làm sao vào nhà được khi nạn nhân đã được nâng lên để tránh ngập lụt nếu không có người giúp đỡ xe? Vào đến phòng tắm, ngồi trên xe ăn, bạn có thể tắm được không với với những cách mắt tối 30 cm? Làm sao bạn đi vệ sinh với chiếc bàn của bạn? Còn nhiều điều phiến toái khác mà chúng tôi có người tật nguyền, ngồi trên xe lăn mới cảm thấy thoải mái hơn những bạn xã hội bình thường. Tất cả những thói quen cần bạn phúc vật cho người khuyết tật để không được ai đoán hoài nghi. Bạn hãy tiếp tục, nếu bạn ngồi trên xe lăn, bạn sẽ tự làm được những gì cho mình?”

Nếu câu trả lời của bạn là “Không làm được gì trong những điều kiện như vậy”, thì bạn sẽ hiểu được mục đích xây dựng Làng May Mến của cô Tim.

Trong lần trả lời phỏng vấn của đài RFA, Tim cho biết:

“Cái làng đó sẽ gồm một số căn hộ được thiết kế để biết cho người đi xe lăn và như vậy là mọi anh em khi mà sống được, họ làm được bao nhiêu thì họ phải cố gắng lên và họ sẽ thuê nhà trong cái làng đó.”

“Và như vậy là cái Làng May Mến này cũng là một số điều tiếp tục được cải thiện; những mà sau khi điều gì xong thì nó sẽ không phát sinh chi phí thêm nữa vì mọi anh em sẽ thuê nhà. Bên cạnh đó là cũng sẽ có một số dịch vụ chăm sóc như là một nhà hàng để mọi người trong làng và mọi người hàng xóm đến đây ăn uống.”

“Mẹ y em mồ côi náu muán học nghá náu náng thì có thể học (ở đây). Tôi cái nhà hàng đó sẽ có mặt thu nhập thêm cho tôi chiác cáa mình. Và (mình) cũng đỡ nhá mặt cái quán cafe-Internet và (mình) cũng có nghĩ đến mặt cái chuyện khác đó có thu nhập thêm là vì đã nghĩ đến việc là thiát kế nhà cho người đi xe lăn thì tôi sao mình không có mặt cái phòng cho người ở ở Viát Nam du lịch.”

“Và Tim nghĩ đến người náng cá ngoài họ ở Viát Nam đi xe lăn thì nhá vậy mặt người đó có thể có phòng để biết thiát kế cho họ và họ sẽ có thể làm bệnh và trò chuyện với người ở ở Viát Nam.”

Khu đất rộng 3,513 m2 đã được mua xong với sự trợ giúp của rất nhiều người. Trong bữa tiệc gây quỹ tại nhà hàng Seafood Kingdom, California, Hoa Kỳ vào ngày 24 Tháng Mười, 2008, cô Tim cho biết theo dự toán, tổng kinh phí xây dựng có thể lên đến 1 triệu USD. Ngoài việc xin trợ giúp của các tổ chức Maison Chance, mạnh mẽ ủng hộ quân trên toàn thế giới, cô cũng đang cố gắng liên hệ với các công ty sản xuất vật liệu xây dựng trong nước như gạch, gỗ, thép, giá, hay tài trợ mặt sân bóng đá.

Công việc hình như ngày càng quá sức tay của cô, nhưng chắc chắn cô sẽ không lùi bước.

“Đó làm cho cuộc đời của mặt con người tốt đẹp hơn không phải dễ dàng khi đã bắt tay vào tôi không nghĩ mình sẽ thất bại. Đã làm là không dừng lại, khó khăn thì mình phải tìm giải pháp khác chứ không bao giờ tôi nghĩ mình bỏ cuộc. Bao nhiêu con người đang trông chờ, làm sao bây giờ cho đành!”

Với mặt người như thế, làm sao chúng ta bỏ cô cho đành!